

Itsasontzi mamua

Duela urte asko, Lloret de Mar izeneko kostaldeko herri txiki batean, jendeak gazteak eta helduak dardarka jartzen zituen kondaira bat kontatzen zuen. Amaigabe nabigatzen zuen itsasontzi mamu bati buruz hitz egiten zuten, beti kostaldetik urrun, ikatza bezain beltza zen kroskoa eta belak zituena. Itsasontzi misteriotsu honek erdian burezur bat zuen bandera beltz bat zeraman, eta mastatik beleek jandako giza hezurrak zintzilik zeuden. Eskeletoz osatutako tripulazioak gaua argi ilun batekin argitzen zuen, hilerri bat bezala. Itsasontzi hau ikustea zorte txarraren seinale zen, eta esaten zen ikusi zuen inork ez zuela zortzi egun baino gehiago bizirik iraun.

Kondairak azaltzen zuen dena Gabon urrun batean hasi zela. Itsasontzi honetako kapitaina oso gizon sinesgaitza zen, bere tripulazioaren erlijio-sinesmenak iseka egiten zituena. Urte hartan, itsasontzia Lloret de Marren ainguratuta zegoen Gabon gauean. Marineletako batek, oso erlijiosoa zenak, lehorreratzea eskatu zuen oilar-mezan parte hartzeko. Kapitainak, bere mespretxua partekatzen zuten marinel batzuekin batera, harekin batera joatea erabaki zuen, bere fedeaz iseka egiteko besterik gabe.

Elizara iritsi zirenean, indar misteriotsu batek eragotzi zien zeremoniaz iseka egitea. Meza ostean, denak itsasontzira itzuli ziren, marinel sinestuna izan ezik, ezin baitzuen jende sinesgabe horrekin bidaiatzen jarraitu sentitu. Nahiago izan zuen kostaldean geratzea, seguruago sentitzen baitzen han.

Kapitaina eta marinelak itsasontzira igo ondoren, zerbait arraroa gertatu zen. Itsasontziak bere kabuz aingura altxatu eta laguntzarik gabe nabigatzen hasi zen. Une horretatik aurrera, itsasontzia madarikatua izan zen, betiko nabigatzera kondenatua, lurra berriro ukitu gabe. Tripulazioa haragia galdu eta egunez eta gauez frenetikoki lanean aritu ziren eskeleto bihurtu ziren, inoiz gelditu gabe.

Horrela, itsasontzi mamuak bere bidaia betierekoa jarraitzen du, eta bere bela beltzak ikusten dira horizontean, Gabon gau hartan marinel sinesgabeen gainean erori zen madarikazioa gogorarazteko modu maltzurra. Lloret de Marreko jendeak kondaira kontatzen die seme-alabei eta bilobei, besteen sinesmenak iseka egiteko arriskuaz ohartaraziz eta errespetuaren eta fedearen garrantziaz gogoraraziz.

Eta horrela amaitzen da mamu-ontziaren kondaira, itsasorik ilunenetan ere errespetuaren eta fedearen argiak portu seguru batera gidatu gaitzakeela irakasten duen istorioa.